

Primus contactus, & unio venæ cavæ cum arteria venosa (quæ sit priusquam caua in dextrum ventriculum cordis se aperiat, aut venam coronalem emittat, paululum supra egressum ab hepate) Anastomosis lateralem exhibet, hoc est, foramen amplum patens, ovali figura, pertusum è caua in arteriam illam peruium, ita vt (tanquam pervinum vas) per illud foramen sanguis de venâ caua in arteriam venosam, & auriculam cordis sinistram vsque in ventriculum sinistram liberrime, & copiosissime dimanare possit. Insuper in illo foramine ovali è regione, quæ arteriam venosam respicit, operculi instar membrana tenuis dura est, foramine maior, quæ postea in adultis, operiens hoc foramen, & coalescens undique istud foramen omnino obstruit, & prope obliterat: Hæc inquam membrana sic constituta est, vt dum laxè in se concidit, facile ad pulmones, & cor via refluatur, & sanguini à caua affluentem cedat quidem, at ne rursus in cauam refluat, impediatur, vt liceat existimare in embryone sanguinem continuo debere per hoc foramen transire de venâ caua in arteriam venosam, & inde in auriculam sinistram cordis, postquam ingressum fuerit, remeare nunquam posse.

Altera unio est venæ arteriosæ (quæ sit postquam vena illa, è dextro ventriculo egressa in duos diuiditur ramos) est tanquam duobus dictis, tertius truncus, & quasi canalis arteriosus; ab hinc in arteriam magnam oblique ductus, & perforatus: vt in dissectione Embryonum, quasi duæ aortæ, vel radices arteriæ magnæ è corde exorientes duæ appareant.

Canalis hic in adultis similiter sensim attenuatur, tabescit, & penitus tandem vt vena umbilicalis exiccatur, & aboletur.

Iste canalis arteriosus nullam membranam in se habet, sanguinis motum hinc, vel illinc impediens. Sunt enim in orificio illius venæ arteriosæ (cuius iste canalis, vti dixi, propago est) valvulæ sigmoides tres quæ intus foras spectant, & sanguini è dextro ventriculo hac via in magnam arteriam fluenti cedunt facile, remeare vero contra ab arteria quidquam, aut à pulmonibus in dextrum ventriculum ad amissum clausum omnino impediunt. Vt hic etiam arbitrari consentaneum sit in Embryone, dum cor sese contrahit continuo sanguinem è dextro ventriculo hac via in arteriam magnam inueni.

Quod vulgo dicitur, has duas uniones tam magnas, patentes, & apertas,

apertas, nutriendorum pul-
ulcis (cum iam pulmones
suis nutrimentum desiderant)
improbabile est, & male c
bryone ferriari, & nihil ap
facere, alendorum pulmo
ono cui gallina incubuit,
ctis autopsia patet, tum c
la tali necessitate virgeri:
& Aristoteles attestatur ip
tione cordis emergit, & quod
prehenditur. Quin & obse
quam in cæteris animalib
que ad tempus partus (i
multos post menses, in
toto vitæ curriculo, velu
& animalibus præsertim
Botallo se nouum transi
ventriculum cordis inu
mure maiori iam adulto
existimasse.

Ex quibus intelligitur
quibus istæ uniones non
motu, pe patentissimas v
gnam apertissime traduca
siquidem sanguinem ab au
sam, & propaginem suam
teriam propellit. Sinister
motu recipi sanguinem (i
cet per foramen ovale è ve
per radicem aortæ in mag

Ita in Embryonibus d
ctionem aut motum hab
tricularum cordis quasi vno
similis est conditio Emb
pulmonibus non videntur
habent.